

Українському уніону Церкви адвентистів сьомого дня в Україні – 30 років

30 років Українському уніону. Восени 1989 року створили адміністративний осередок всесвітньої адвентистської церкви під назвою Українська уніонна конференція. З нагоди цього ювілею в Києві зібралися пастори, керівники відділів і ветерани церкви.

Вони згадували шлях, який пройшла Церква адвентистів сьомого дня до утворення уніону. До Другої світової війни влада церкву поставила поза законом і репресувала більшість пасторів. У післявоєнний період на віруючих очікували атеїстична пропаганда, шельмування в пресі та на виробництві, звільнення з роботи через прагнення святити біблійну суботу, заборона водити дітей на богослужіння, великі штрафи і позбавлення батьківських прав.

Лідія Волощук, учитель школи Біблії: «Я брала участь у дитячому служінні, як учитель суботньої школи, хоча тоді ніхто так не називався. Молодь збиралася, ніхто [сторонній] ті адреси не знав, тільки той, хто приходив. Там ми вивчали Слово Господнє. Великий наголос був на вивченні пророчих книг».

На думку Лідії, через те, що тепер утисків за віру в Україні немає, то молоді християни не такі духовно загартовані, якими мусили бути раніше. Хоча можливостей слідувати біблійним принципам стало набагато більше.

Лідія Волощук, учитель школи Біблії: «А пару [десять] років тому було зовсім інакше. Було дуже багато молодих людей, дуже багато дітей, які прагнули вивчення Слово Божого у різних посібниках, які має школа Біблії».

Українські адвентисти своє віровчення будують на Біблії.

Своїми попередниками вони вважають не лише європейську Реформацію, а й благочестивих дослідників Біблії церковнослов'янською мовою, яку в дев'ятому столітті подарували східним слов'янам болгарські місіонери Кирило та Мефодій.

Віталій Нероба, викладач Українського адвентистського теологічного інституту: “Тому ті вчення, які сповідували адвентисти, особливі вчення, вони досить давно були прийнятні, відомі населенню Російської імперії”.

Теофіл Бабієнко, селянин із Таращі Київської губернії, став першим рукопокладеним пастором Адвентистської церкви в Російській імперії. Він є одним із перших православних на українських землях, який в результаті дослідження Біблії увірував у святість суботи для християн, відкинув поклоніння священним зображенням і вчення про безсмертя душі. За проповідь цих ідей його заслали на Кавказ.

Віталій Нероба, викладач Українського адвентистського теологічного інституту: “Він там познайомився з адвентистським пастором. І дізнався, що ж є церква, яка сповідує те саме вчення, що й він. Хоча до цього він не бачив і не знав жодного адвентиста сьомого дня. Його ніхто не агітував, ніякій пропаганді не піддавався”.

Ректор Українського адвентистського теологічного інституту каже, що історія українського адвентизму почалася за царату, пройшла через Великий терор 1937 року. Далі були репресії проти членів церкви та заслання у сибірські табори. До нашого часу дожили свідки тих випробувань. Їхні історії – важлива сторінка проповіді Євангелія в Україні.

В'ячеслав Корчук, ректор Українського адвентистського теологічного інституту: “Ворог людських душ намагався знищити віру в людей, віру в живого Ісуса Христа. Багато з наших братів мали різні складнощі, багато з них мали відсидіти певний час у в'язниці за їхню віру, за їхнє бажання нести

євангельську вістку у цьому світі».

Атеїстичний режим Радянського союзу намагався зупинити діяльність церкви.

Олег Арутюнов, завідувач Музею історії адвентизму в Україні: «Власть считала, если ликвидировать руководителей церкви, то Церковь распадётся. И наверняка это было бы так, если бы Церковь была человеческой институцией. Но этого не произошло. Люди сами позаботились о своей духовной жизни».

У церкві немає другорядних служінь. Марія Крушеницька, дружина пастора, розповідає, що коли чоловіка обрали скарбником, їм довелося усією родиною жити на другому поверсі офісу уніону. Щоденно годуючи рідних, запрошувала до столу й усіх, хто в цей час перебував в офісі у справах.

Марія Крушеницька, ветеран церкви: «Я вставала утром, готовила кушать. Туда приходили гости. Все, кто работал там. Я не буду только свою семью кормить. Я приглашала всех. И это было до тех пор, пока не построили здесь это здание. Я в Унионе проработала 20 лет».

За 30 років українські адвентисти провели сотні просвітницьких, виховних і оздоровчих програм, якими охопили сотні тисяч мешканців усіх регіонів країни. Зростає церковна інфраструктура: 34 навчальні заклади – два інститути, двадцять шкіл та екстернатів, дитсадків, центрів іноземних мов.

Володимир Велечук, заступник керівника Адвентистської церкви в Україні: «Церква бере активну участь у житті нашого суспільства. Намагаючись допомагати людям в освітянських проєктах, в соціальних проєктах і служити тим, чим можемо».

Другий напрям – популяризація здорового способу життя. На цю мету працюють київський медцентр «Ангелія», оздоровчі центри відпочинку у Вінницькій, Львівській, Чернівецькій, Чернігівській областях. Понад п'ять мільйонів нужденних отримали матеріальну, соціальну та психологічну допомогу від

благодійної організації ADRA Ukraine.

Володимир Велечук, заступник керівника Адвентистської церкви в Україні: «Адвентистське агентство допомоги і розвитку... спрямовує свою допомогу людям на Сході, під час війни, переселенцям, людям, які [перебувають] на межі бідності».

Також адвентисти створюють програми для супутникового телеканалу “Надія” та всеукраїнської радіомережі “Голос надії”.

Михайло Вільчинський, генеральний директор Медіа Групи «Надія»: «Це починаючи від нашого творчого колективу, який займається сценаріями, творчим процесом приготування наших проєктів, це технічний процес, як знімальна група, люди, які стоять за телекамерами, щоб відзняти всі наші сюжети, врешті-решт, це наші теле,-радіоведучі, які з’являються на екрані чи в ефірі, щоб донести той меседж, ту звістку, яку доручив їм Господь».

Держслужбовці та наукове товариство вивчають діяльність церкви, відзначаючи її успіхи та позитивний вплив на суспільство.

Андрій Юраш, директор департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України: «Церква адвентистів сьомого дня – це абсолютно органічний і невіддільний компонент усієї духовної конфігурації у нашому суспільстві. Це вже більше ста років присутності у державі. Це ціла традиція. Це є цілі покоління пасторів. Це є великі громади, які впливають дуже суттєвою на ситуації в конкретних регіонах і взагалі в державі”.

Андрій Юраш упевнений, що держава не чинить перешкод діяльності та розвитку церкви. А її права захищаються на законодавчому рівні.

Андрій Юраш, директор департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України: « Держава в

Україні слідкує, вона пропонує і реалізує схему вільного розвитку усіх релігійних організацій, визначаючи критерії, а критерії – це Закон. І слідкуючи, що б ці критерії законодавства були дотримані на всіх рівнях: на центральному, на регіональному».

Дмитро Лісовський, Євгеній Луговець, Київ, "Вісті надії"